

A HÚSVÉT IDEJÉRŐL

Net-felvétel

Az idén a nyugati keresztyén húsvét egybeesik a zsidó húsvétal, azaz a pászahhal. Jézust az ünnep előtt feszítették keresztre, péntek délután (sietve helyezték a sírba, mert alkonyatkor már az ünnep kezdődött), vasárnap hajnalban pedig feltámadott.

Húsvét időpontjánál minden vallás elsősorban a tavaszi napéjegyenlőséghez igazodik, vagyis március 21-hez. A zsidó naptár bonyolultabb a miénknél, egyszerre nap-naptár és holdnaptár, „mozgó” évvel. A napokat pedig alkonyattól (holdkelte) másnap alkonyatig számítják. Az általunk használt, ún. Gergely naptár pedig csak a nap járását veszi figyelembe, amelyet időnként (szökőévvél) korrigálnak. Ezért a zsidók húsvétja mindig a naptárunk szerinti niszán hónap 15-én kezdődik (szombat, pászah első fő ünnepe, a kivonulás Egyiptomból) és niszán 22-ig tart (pászah második fő ünnepe, átkelés a

Vörös-tengeren). Niszán hónap 15-én pedig mindig holdtölte van (hisz naptárunkat a holdhoz igazítják). Ezért mi, keresztyének úgy határoztuk meg a húsvétunk napját, hogy az a tavaszi napéjegyenlőséget követő holdtölte utáni első vasárnap legyen. Vagyis vasárnap, mert akkor támadt fel Jézus, és holdtölte után. Így mindig van legalább egy nap különbség. A keleti keresztyén egyházak még mindig a Julián naptárhoz igazodnak, így ők a tavaszi napéjegyenlőség napját nem igazították ki, ez a nap náluk, a mi naptárunk szerint csak április harmadika. Az ezt követő holdtöletét és vasárnapot tartják húsvét napjának. Néha azonban még így is,

mindhárom (zsidó, keleti és nyugati keresztyén) számítás szerint egybe esik az ünneplés. Ilyen év volt 2011.

A zsidók a népük Mózes általi Egyiptomból való szabadulását ünneplik. Mi, keresztyének-keresztyének pedig a bűneinktől való szabadulást, megváltást, Jézus által.

2018. március 18-án, vasárnap nővéremmel és unokahúgommal meglátogattuk Európa legnagyobb zsinagógáját Budapesten a Dohány utcában. Mivel nekem fontos az akadálymentesség, előtte levélben rákérdeztem. Megnyugtattak, hogy rámpák, lépcsőlift, lift segíti a közlekedést. Így is volt. A kapuban ellenőriztek mindenkit, átnézték a táskákat, a férfiak, akik fejfedő (sapka vagy kalap) nélkül voltak, kis papírból készült kipát-kápedlit kaptak. A nőknél, mivel csak a férjzett asszonyoknál ajánlott a

kendő viselése, eltekintettek a kendőtől, bár azt istentiszteletkor szigorúbban veszik (mint régen nálunk is), mint a férfiak viseletét. A fej befedését, főleg imádkozás idején valójában nem mózesi törvény írja elő, hanem erős hagyomány.

Ebben a neológ zsinagógában egyszerre több nyelven is folyik turistavezetés. Megtudtuk, hogy itt a nők az istentisztelet ideje alatt is egy térben vannak a férfakkal, de elkülönítve, fenn a két emeletnyi karzaton, vagy újabban már ülhetnek a karzat alatt is. Az ortodox zsinagógákban nem így van, ahogy a csicsói imaházban sem volt így. Csicsón külön bejáratú helyiségben imádkoztak a nők. Mesterük, Perl Sámuel ortodox zsidó volt. A két emeletet kitevő múzeumban láttunk serlegeket, menórákat, azaz hétágú gyertyatartókat, hanuka ünnepi nyolc plusz egy ágú gyertyatar-

tókat, imaszíjakat, tóratekerceket, tóratokokat, tóramutatókat és -koronákat, széder (pászah előestéje) tálakat, sófárokakosszarv, melyet kürt módjára szólaltatnak meg, különféle imakönyveket, dokumentumokat, stb. És láttunk nekünk ismerős házi áldást is. Bár bátran lehetett fényképezni, ezt ki is írták, mi nem fényképeztünk. Az életfárlól készült képet az internetről töltöttem le. Mert a zsinagóghoz a már említett múzeum, sírkert és emlékkert tartozik. A hősök templomát a nyilvánosság nem látogathatja.

Az életfa, vagy Emanuel-emlékfa Varga Imre szobrászművész alkotása. A szomorúfüzre emlékeztető emlékmű levelein a holokauszt mártírjainak neveit örökítették meg. A fán közel 30 ezer levél található és majdnem mindegyiken egy név olvasható.

Nagy Amália

TAVASZI FAKIVÁGÁSOK

Február és március hónapban Csicsó több közterületén vágta ki fákat. Ezen fakivágások engedélyhez kötöttek, s az engedélyek kiadása a polgármester úr hatáskörébe tartozik. Számos fa elöregedett, elkorhadt, vagy veszélyeztette a villamosenergia-ellátást. A temetőben is került kivágásra olyan fa, melyet a lakosok kértek, mert az a sírhelyeket kezdte tönkre tenni. A műfüves pálya mel-

letti fák koronájának igazítása közben derült ki, hogy néhány nyárfá ki van száradva, ezért azokat teljesen kivágták. Talán a legnagyobb visszhangot a Jednota bolt előtti gesztenyefa kivágása keltette, melynek eltávolítása a Jednota COOP hálózat kérése volt. A nagybolt előtt új, korszerű parkolót terveznek építeni és a faútban volt a majdani parkoló tervezésénél. Talán lehetett volna máshogy is tervezni...

HATÁRI ÚTJAINK

Megújult községünk határi útjainak egy része. Felmart aszfalttal lett beborítva a mindig sáros, gödrökkel teli határi út a Keresztmajor és a Kittitő felé, valamint a Ravaszlik Erecs és az Erecsi út között. A mintegy 2,2 kilométeres útszakaszt a község önerőből 68 000 euróból finanszírozta, így eltűntek a nagyobb gödrök. Mivel az utak 2019 januárjában lettek javítva az M1 autószerződésről származó felmárt aszfalttal, és ekkor nem került rá egyéb törmelékrogzító felső felület, ezért tavaszra kisebb mélyedések jelentek meg. Ennek az oka, hogy az aszfalt-

szőnyeg kezdett szétcsúszni. Nyáron a nagy melegekben várható a helyzet javulása, amikor az aszfaltszőnyeg megolvad. Ekkor, az önkormányzati képviselők tájékoztatása alapján, úthenger érkezik majd, mely egyenesre hengerezi a most megjelenő gödröket.

(bk)

SOK SZERETETTEL MEGHÍVUNK MINDEN KEDVES ÉRDEKLŐDŐT A CSICSÓI TÖRTÉNETEK 4. RÉSZÉNEK A „LAKODALOM VAN A MI FALUNKBAN...” CÍMŰ KÖNYVNEK A BEMUTATÓJÁRA. A KIADVÁNY SZERKESZTŐI IGYEKEZTEK ÖSSZEGYŰJTENI KÖZSÉGÜNK LAKODALMAS NÉPSZOKÁSAIT. A KÖNYV MEGSZÜLETÉSÉNEK EGYIK ÖSZTÖNZŐJE A FALU ELŐREGEDŐ LAKOSSÁGÁNAK TÉNYE VOLT. SZERETTÜK VOLNA MEGŐRÖKÍTENI A MÉG FELLELHETŐ NÉPSZOKÁSOKAT, ÖTLETEKET ADNI AZ IFJÚ, HÁZASODÁST TERVEZŐ PÁROKNAK, HOGY AZ ÉLETÜK EGYIK MEGHATÁROZÓ PILLANATÁT, SZÍNESEBBÉ TUDJÁK TENNI.

Helyszín:
Jolán panzió, Csicsó
Időpont:
2019. 05. 17., 18.00

KÖNYVBEMUTATÓ

Bödők Károly

A CSICSÓI IVÓVÍZ

A múlt évben, 2018 szeptemberében adtam be petíciót a KomVak Rt.-hez, melyben kértem a csicsói vízvezeték helyzetének kivizsgálását, melyből gyakran barna, ipari minőségű, ihatatlan víz folyik.

A petíció beadása után a KomVak Rt. több alkalommal áttisztította a csicsói vízvezetékét és 2018 októberében baktériumokat is találtak a vezetékben. Ezután megemelték az ivóvíz klór dagadását, ám még a megengedett határértékeken belül maradtak, mely maximum 0,2 milligramm/liter. Tiszta vizet kaptunk egészen karácsony napjáig. Ekkor olyan mennyiségben szabadult el a klór az ivóvízben, hogy szentes-től egészen 2018. december 27-ig barna ipari minőségű víz folyt a vezetékekből. Ezekből mintát vettünk a falu több pontján. Két mintát bevittem

győri Pannon víz laboratóriumba is. A klór tartalma a megengedett határérték felett volt, valamint a mangán és a vas is az egyik vízmintában a megengedett határértéken, illetve felette volt. Gyakorlatilag a víz ilyenkor sárga. Majd a következő hetekben újra megjelent a víz elszíneződése. Ekkor bejelentettem a helyi közegészségügyi hatóságnak és a KomVak Rt.-nek. Ezen nyomás hatására a kérvény beadása után a vezetékét újra áttisztították, majd többször mintát is vettek.

A közegészségügyi hivatal jegyzőkönyvéből kiténik, hogy egy mintában magasabb volt a mangán tartalom a megengedettnél. Egy családi házban találtak a vezetékben egészségre ártalmatlan baktériumot, szerencsére kisebb mennyiségben. Kivizsgálásra került a győri Környezetvédelmi szakhatóságnál Csicsó község ivóvizének peszticid tartalma is. A vízmin-

tában nem találtak határérték átlépő peszticidet.

A KomVak Rt. a jegyzőkönyv szerint semmi rendelleneset nem talált, mely a törvény szerinti határértékeket meghaladta volna. Furcsa módon ezekből a jegyzőkönyvekből nem tűnik ki egyértelműen, hogy vizsgálták-e az ásványi elemeket a vízben. Úgy tűnik, csupán a vízben lévő baktériumokra terjedt ki a vizsgálat. Megállapítható tehát, hogy a csicsói ivóvíz minősége változó. A barna ipari víz megjelenése általában hétfévi jelenlét, s mire hétfőn a szakemberek kijönnek, a bejelentett

szennyeződéseknek csak csekély mértékben van nyoma, vagy egyáltalán nincs is. Amennyiben a jövőben ipari minőségű vizet kap a lakosság, előzetes bejelentés nélkül, úgy megállja a helyét a rendőrségen egy ismeretlen tettes elleni feljelentés is, melyben az emberi egészségre káros tényállása állapítható meg, szándékosan vagy gondatlanságból elkövetve, tanúkkal, hitelesített vízmintákkal együtt. A KomVak Rt. egyedüli tulajdonosa és üzemeltetője a csicsói ivóvízvezetéknek. Bármi történik a felelősség is őket terheli.

Megállapítható tehát, hogy Csicsó ivóvize mikor szintelen, átlátszó, biztonságosan fogyasztható. Amennyiben sárgás színű, ekkor ihatatlan és az egészségre is káros lehet. A sárga szín eltűnése után 24 órával tiszta, újra fogyasztható. Ekkor a klór tartalma a megengedett határérték alatt (0,2 milligramm/liter), mangántartalma szintén a megengedett határérték körül mozog. A baktériumok a megengedett határérték alatt vannak, nehézfémeket, peszticideket nem tartalmaz. A KomVak Rt.-vel még folyamatban van a lakosság kártérítésének kérdése.

RÉGI EMLÉKEK LAKODALMAKRÓL A MI FALUNKBAN

Ez év január 9-én falunk legidősebb asszonyát köszönthettük születése napján. Fél Erzsé néni, született Kolocsics, ezen a napon töltötte be 90-ik életévét. Ezúton szeretnénk neki minden elképzelhető jót kívánni, erőt, egészséget és még sok-sok boldog pillanatot szeretett családjában körében. Drága Erzsé néni, köszönjük, hogy megosztja velünk emlékeit, elmeséli nekünk a falu feledésbe merült történeteit és buzdít bennünket a folytatásra. A következő cikkkel, mely a Csicsó p.t. legújabb könyvében a „Lakodalom van a mi falunkban” fog megjelenni, Erzsé néni előtt tisztelgünk...

Falunk legidősebb asszonya Fél Lajosné Kolocsics Erzsébet így emlékezett arra, hogy az ő idejében, miként volt ildomos viselkedni egy fiatal, férjhez menni készülő leánynak, és egy büszke, nősülni vágyó falusi leánynek:

„A háború utáni években Csicsón csak egy-két hely akadt, ahol ismerkedni lehetett a fiataloknak. Az egyik a Keserű mozi volt. A fiatalabbak a délutáni műsorra váltottak jegyet, az idősebbek pedig az esti filmre. A sötét mozi teremben a barna fapadok között alkalom nyílt a kezek szoros összefonódására és egy két lopott csókra is. A filmvetítés után lehetett sétálgatni az utcán, esetleg betérni a Felső utcai kocsmába, meginni egy sört vagy egy krakedlit. (Akkor még krakedlinek neveztek a sárga és piros szénsavas üdítőitalt, később málnának is hívtuk, mint abban az időben Magyarországon is szinte minden piros színű szénsavas üdítőt.) De ismerkedni lehetett a vasárnapi istentiszteleten és a misén is. Bár ilyenkor a fiatalokat szigorú szemmel figyelték az édesanyák. Mert ugyebár mindenki a legjobb partit szerette volna megkaparintani gyermekének. Akik jómódban éltek, szerették volna, ha gyermekük is jómódu társat választ.

Vagyis gazdag ifjoncnak gazdag pár dukált. Hogy ki számított gazdagnak akkoriban a faluban? Nos, embere válogatja, kit hova soroltak. Amíg nem alakították meg a szövetkezetet, a parasztokra néztek fel, akik saját földjeiken gazdálkodtak. Gyakran megesett, hogy a frigy csak azért kötött meg, hogy a tulajdonukban lévő föld a házasság által tovább gyarapodjék. Utánuk következtek a hajósok, akik a Dunán hajóztak, valamint az iparosok. A cselédeket, akik többnyire a grófnál dolgoztak, na, őket már a szegényebb réteghez sorolták. Régebben a fiatalok nemigen tanultak tovább, kevesebben jártak közép- vagy főiskolára. Legtöbbjük az alapiskolát is csak 6-8 osztállyal végezte el, vagy a háborús években még kevesebbel. A férfiak szakmát tanultak, vagy azonnal munkába álltak. A lányokat meg igyekeztek jól kiházasítani.

Falunkban volt még egy szempont, amely szerint társat választottak. Mégpedig a felekezeti hovatartozás. Bár régebben is sok vegyes házasság kötött meg, azért igyekeztek odafigyelni, hogy katolikus fiú katolikus lányt vegyen el. A reformátusok is hasonlóan cselekedtek. Szerelmi házasság a háború előtt és még egy ideig utána is ritkán

kötött meg, inkább a vagyon számított, hogy mindenki tudja a jólétet biztosítani a családjának. Tehát, ha már megvolt a kiszemelt jó parti, akkor a fiatalembernek engedélyt kellett kérnie a lány szüleitől, hogy bejárhason hozzájuk udvarolni. Lányos nap akkoriban a kedd, a csütörtök, a szombat és a vasárnap volt. Az udvarlás rövidebb ideig tartott, mint a jegyesség, annak legalább egy évig kellett tartania az esküvő előtt.

A fiatalok tehát sétálgattak, beszélgettek, terveztek. Erzsé

néni nem hallgatott a szüleinek, nekik más volt a kiszemeltjük. Ő a harmadik ifjában találta meg élete párját, és vele 45 csodálatos évet éltek együtt, négy gyermekük született. Esküvőjüket a református templomban tartották 1950. december 16-án. Férje keresztapjától, Görözdny Miklóstól nászajándékba egy húsdarálót kaptak. A másik nászajándékba pedig edénykészletet. Ezek akkoriban nagyon értékes ajándékok voltak egy ifjú párnak. Erzsé néni menyasszonyi

ruháját Pozsonyban varrta az édesapja húga. Szép hosszú fehér ruhája volt, fáttyollal, szép csokorral a kezében, de hogy milyen virágból, arra már nem emlékezett. A vacsorára már a lányos háznál került sor, nem voltak sokan. Először férje szüleinél laktak, de dolgos emberek lévén, Erzsé néniék egy-kettőre nekiláttak a közös családi fészek megépítésének.

Androvics Adrianna,
2018. október 5.

TISZTELT HORGÁSZOK!

Ezennel értesíték minden kedves horgászni vágyót, hogy 2019. 05. 04-én, szombaton újra megszervezzük a csicsói kavicsoson az ezévi versenyt. A találkozó a csicsói vadásztanya udvarában reggel 6:30-tól bejelentkezéssel és helyek húzásával veszi kezdetét! A nevezési díj 10 euró, amely tartalmazza az ebédet a horgász számára. Mindenkit szeretettel várunk!

A vezetőség! (Attila Szikonya)

AKI MINDEN FIATAL SZÁMÁRA KÖVETENDŐ PÉLDA LEHET

Misi bácsinak már kel a fokhagymája. A képen Dudás Mihály, Misi bácsi látható, aki egész életében nehéz erdészeti munkát végzett. Nagy kertje minden évben be van ültetve temérdek földi jóval, ami szemnek s száznak ingere. Nyolcvanöt éves, de korát meghazudtoló ereje van, s a mai napig aktívan ellátja a ház körüli teendőket. Legyen ő példa a fiatalabb korosztálynak! Erőt, egészséget kívánunk neki!

(A képet Kolocsics Judit készítette,
az ő szavaival mutattuk be.)

TURCSEK JÓZSEF FERENC MUNKÁSSÁGA A CSALLÓKÖZ TERMÉSZETI ÉRTÉKEINEK FELTÁRÁSÁBAN

Dr. František Jozef Turček, CSc. (1915. december 3., Bádice-Béd – 1977. március 4., Banská Štiavnica-Selmecebánya)

Ki is volt Turcsek (Turček) Ferenc? Indulásakor erdész és lelkes amatőr madarász, vadász és vadászati szakíró, erdő-kártevők gyérítésének szakértője, természeti, valamint emberi beavatkozás által sérült életközösségek nemzetközi elismerést nyert kutatója és ahogy az elismert cseh ökológus kollégája Jaroslav Pelikán (1975) jubiláris köszöntője jellemezte – az első szlovákiai ökológus.

Turcsek Ferenc a korra jellemző szerény vidéki magyar néptanítói családba született 1915. december 3-án a Trábecs hegység nyugati lankái alatt megbúvó magyarok lakta kis-községben, Bédén (Bádice, ma Szalakuz, Menyhe zboraljai magyarul falvakkal együtt Podhorany néven összevont nagyközség).

Turcsek a harmincas évek óta családosan látogatta Csicsót, ahol a Kálnokyak birtokán vadászott, majd a háború után rendszeresen kutatta a Dunamenti ligeterdőket és mocsarakat. Felesége Henney Anna és a csicsói jegyző felesége, Rudinský Lukašné H. Valéria tanítónő testvérek voltak. A Kálnokyak birtokát Csicsón (Čičov), ahová Turcsek eljárt még a háború előtt, a néhai Sabran-Pontevès hercegek csicsói uradalmát gróf Kálnoky

(Aladár) Sándor birtokolta a századfordulót követően.

1967-ben a CsTA-n Brünnben megvédte doktori disszertációs munkáját, majd 1975-ben elnyerte a biológiai tudományok kandidátusa (CSc.) címet. Turcsek a Duna és a Dunatáj nemcsak értő megfigyelője, kutatója és szakírója, hanem egyenesen a nagy európai folyam rejtett élővilágának szerelmese volt. Nevezetesen éppen ezért érzékenyen érintették a Csallóköz kedvezőtlen környezeti-természeti változásai, melyek a vizek lecsapolásával, a mező- és erdőgazdaság kemizációjával (kémiai úton nyert anyagok és kémiai eljárások gyakorlati alkalmazása) voltak ok-okozati kapcsolatba hozhatók. Néhány dolgozatában foglalkozott a Csallóköz állatközösségeinek elszegényedésével (pauperizációjával), a

térség biológiai sokszínűségének kedvezőtlen változásaival és azok előrejelzésének lehetőségeivel (TURČEK, 1954, 1957, 1964, 1972 stb.).

Látnokinak is mondható véleménye a Dunai vízmű létesítése és működése okozta nagyon valószínű természeti változásokról, károkról, ellenben elhanyagolható energiahozamáról csak szakmabeli, jó részt ugyanazon vércsoportú biológus kollégái emlékezetében maradt fenn. Talán éppen a gondviselés rendezte el a dolgokat úgy, hogy a Duna szerelmese már nem élhette meg a vízmű építésével járó természeti és erkölcsi károkat, és azok társadalmi következményeit, nemkülönben a déli szomszédokkal való gusztustalan perpatvar nemzetközi szegényét.

Turcsek Ferenc hosszú súlyos betegsége következtében családjában hunyt el Selmecebányán 1977. március 4-én. Családi sírhelyük több XIX. századbeli selmecebányai akadémikus síremlékével egyetemben a frauenbergi temetőben található meg.

Nagy Amália

Az írás Dudich S. L. Gy. RNDr. a dunaszerdahelyi múzeumi értesítő 24/2019 számában megjelenő írásának erősen rövidített (kivonatolt) változata. Köszönöm Dudich úrnak, hogy felhívta figyelmemet Turcsek Ferenc munkásságára és eljuttatta az írását hozzám. MUNKÁSSÁGÁRÓL BŐVEBBEN OLVASHATNAK A csicso-nagy.uw.hu WEBLAPON.

SZERESSÜK EGYMÁST

Egy ember 75 éve alatt annyi minden történik az életében, falujában, a világban. Én mindig úgy gondoltam, vagyis szerettem volna, hogy a falu egy nagy család legyen. Tudjunk a szomszédokról, a falu másik végében történekekről, hogy kisbaba született, és örülünk, mert ő a nagy család része. Ha valamelyik falubeli családnak a fia, lánya mérnöki vagy tanári oklevelet kapott, együtt örülünk, mert közülünk való. Sajnos nem így van. Nagyon megváltozott körülöttünk minden. Nem tudunk mosolyogni egymásra, nem öleljük meg egymást, mint régen. Amikor búcsúkor a faluból elköltözött ismerős hazajött, örültünk egymásnak, száz kérdést tettünk fel hogylétéről, családjáról, egészségéről. Mostanra idegenek lettünk. Nem tudunk örülni sem-

minek, nem vagyunk kedvesek, mosolygósak. Pedig ehhez nem kell pénz, nem kerül semmibe.

Nagyon elszomorított az idej Szent István napi megemlékezés. Erre a szép magyar történelmi napra pár ember jött el. Pedig jó lett volna meghallgatni a tanulságos ünnepi beszámolót

”Nagyon megváltozott körülöttünk minden. Nem tudunk mosolyogni egymásra, nem öleljük meg egymást, mint régen.

államalapító királyunk életéről, főleg a fiatal nemzedéknek.

Egy minapi kellemetlen kijelentésnek sem tudok örülni: „A kitelepítettek emlékmű Nagy Géza tulajdona”. Az egész falunak készítették! Azon az emléktáblán nagyszüleink, a faluból elhurcoltak, a mi neveink vannak! Ugyanúgy tartasuk rendben, óvjuk, mint a parkot

vagy a temetőt! Örülünk, hogy 65 év után nálunk is van hely, ahol megállhatunk emlékezni! Köszönet a megvalósítóknak!

Még egyet szeretnék kérni embertársaimtól. Tudom, mert mások is mondták, kéréssel nem vagyok egyedül. A temetéseken egyre messzebb állunk meg a koporsótól, mintha csak véletlenül vetődöttünk volna arra felé. Pedig falunk nagy családjának egy tagja van még rövidke időig velünk itt ezen a földön. Megérdemelné, hogy együtt, mindnyájan énekeljünk és imádkozzunk fölötte. Mint annak idején. Hiszen: „...**sose kérdezd, kiért szól a harang: érted szól!**” (John Donne)

Tanuljunk meg egymásra mosolyogni, szeressük egymást, amíg lehet!

Szalai Mária, 2013. október 3.

Köszönjük mindenkinek, aki az újságunk szerkesztésében részt vett. Szeretnénk mindenkit arra buzdítani, hogy írja le gondolatait és ossza meg másokkal. Ezzel is színesítve csicsói közösségünk életét. Köszönjük! Szerkesztőbizottság: Androvics Adrianna, Mgr. Bődök Károly, Nagy Amália. Grafikai szerkesztés: AlexGRAF. ISSN 1339-5300. Kiadja a Čičov o.z. – Csicsó p.t., Dunajská 46/16, 946 19 Čičov, Slovakia. Elérhetőség: info@csicso.eu.